

ПО КАКВИ НАЧИНИ ЧОВЕК ПОПАДА ПОД ОСОБЕНИ ДЯВОЛСКИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ

За всеки човек е много важно да открие по какъв начин може да се попадне под тези особени дяволски въздействия. Ако добре извършим това, тогава ще можем да разберем какво би трябвало да направим превантивно, т. е. за предотвратяване замесването в дадена дяволска сфера, което ще бъде и много важно за освобождаване, ако някой вече е попаднал. Тук ще посочим четири главни причини:

1. Чрез Божие позволение

Казано накратко, както в световните събития, така и в живота на всеки отделен човек, нищо не се случва случайно, т. е., без Божие позволение. Всичко е под негов контрол: „Но и косъм от главата ви няма да загине“ (Лука 21,18). А тъй като Бог ни е дал свобода, той допуска злото, но никога не го желае. Обаче, дори и да допусне зло, той от злото извлича добро, обръща го на добро. Сатаната, понеже е първоначално Божие създание, както и всички останали, макар и дух в чист вид, никога нищо не може да стори без Божие позволение, което Бог му дава понякога, за да ни накаже, понякога, за да изпита нашата вяроност към Бога, понякога, за да разбуди истинската вяра, която сме изгубили в светския живот. Бог може да позволи на Сатаната да ни напада и измъчва, но на нас винаги ни дава цялата си милост, за да можем да му се противопоставим. Чрез Светото писание Бог ни говори:

„Ако желаш, ще спазваш заповедите и верността ти зависи от твоето решение.“ (Сирах, 15,15). По този начин ни дава възможност чрез изкушение да извлечем за себе си целомъдрие, съответно да се усъвършенстваме чрез смирение, търпение, умъртвление...

Защо Бог, който е безкрайно по-голям и по-могъщ от Сатаната, не предотврати неговото въздействие и защо не го затвори в ада? Бог никога не отнема от своите създания незаслужените дарове. Ние можем сами да ги изгубим. Така той не е отнел дори и милостта, която някога са изгубили неверните ангели и след това хората, заради злоупотребата със свободната воля. Природните дарби остават запазени, въпреки греха. Бог с тайнственото си провидение направлява злото към добро. И Сатаната някой ден ще трябва да признае, че постоянно е служел на Бога. Съблазните, с които Дяволът мами човека, често служат за това да направят човек по-предпазлив, по-ревностен в молитвите си, като по този начин го приближат до Бога. Бог позволява човек да падне, за да може човек да познае своята греховност и духовна нищета, но човек не бива да се спира на това, а трябва да се покаява, защото е оскърбил безмерната Любов и Доброта, трябва да намрази греха, да се отрече и да се бори, и тогава милостта Божия слиза на душата и я издига към себе си.

Сатаната, неспособен да върши добро, в съдния ден трябва да признае, че е работел за Божията слава, че е направил голям принос за спасението, а по този начин и за възхвала на много светии, мъченици, девиси и блажени, прославяни на Небесата.

Така в живота на някои личности Бог може да допусне въздействие на Лукавия, за да набере от тях

големи духовни плодове. Лукавият тук е имал своя цел, но Бог е унищожил злото, за да постигне Своята цел. Това особено е видимо при харизматичните личности, които Бог специално избира за своя служба, на които дава много дарове (харизми), но често позволява да ги сполетят тежки страдания и извънредни трудности. Един човек от нашето съвремие, когото блаженопочившият Св. Отец Йоан Павел II неотдавна обяви за светец, **отец Пий**, цели 50 години понася тежки пробощащи болки. Носи на тялото си стигми, т. е. рани, каквито е имал и нашият Господ Исус. Но на никого не му идва на ум да се помоли за отец Пий, че Бог да му премахне раните. Това е специално Божие начинание, което очевидно има много цели. Разбира се, не е било в интерес на Сатаната отец Пий да носи на тялото си стигми (макар че може да има и такъв случай, че самият Дявол да може да произведе такива свръхестествени явления и да мами хората с фалшиви мистици).

За това имаме пример и в Библията. Прочутият страдалец Йов е бил ударен с много мъки и неволи и накрая с най-страшна болест, и, без съмнение, в човешката история той е човекът, подложен на най-много изпитания. Книгата за Йов описва това така: „А един ден, когато дойдоха Божите синове да се представят пред Господа, между тях дойде и Сатаната. И Господ рече на Сатаната: «Откъде идваш?» А Сатаната, в отговор на Господа рече: «От обикаляне на земята и от ходене насам-натам по нея». После Господ рече на Сатаната: «Обърнал ли си внимание на слугата ми Йов, че няма подобен на него на земята, човек непорочен и праведен, който се бои от Бога и се отдалечава от злото?» А Сатаната в отговор на Господа рече: «Не си ли обградил отвсякъде него и дома му и всичко що има?

Благословил си делата на ръцете му и имотът му се е умножил на земята. Но сега простри ръка и допри се до всичко що има, и той ще те похули в лице». И Господ рече на Сатаната: «Ето, в твоята ръка е всичко, що има той. Само на него да не туриш ръка». Тогава Сатаната излезе от присъствието на Господа“ (Йов, 1,6-12).

Тук ясно се вижда как Господ позволява на Сатаната да подложи на изкушение верния Божи слуга Йов. Тогава Сатаната му унищожава всичко, което притежава: земята, къщите, добитъка, та дори синовете и дъщерите му. Но във всички тези изкушения Йов остава напълно смирен и говори: „Гол излязох из утробата на майка си, и гол ще се върна там. Господ даде, Господ отне! Да бъде благословено Господното име!» Във всичко това Йов не съгреша, нито се изрази безумно спрямо Бога“ (Йов, 1,21-22).

Тогава следва второ Божие позволение: „И пак един ден, като дойдоха Божите синове, за да се представят пред Господа, между тях дойде и Сатаната да се представи пред Господа. И Господ рече на Сатаната: «Откъде идваш?» А Сатаната в отговор на Господа рече: «От обикаляне на земята и от ходене насам-натам по нея». После Господ рече на Сатаната: «Обърнал ли си внимание на слугата ми Йов, че няма подобен на него на земята, човек непорочен и праведен, който се бои от Бога и се отдалечава от злото? И още държи правдивостта си, при все че ти ме подбуди против него да го погубя без причина». А Сатаната в отговор на Господа рече: «Кожа за кожа, да! Всичко, което има, човек ще го даде за живота си. Но простри ръката Си сега, та се допри до костите му и до месата му, и той ще Те похули в лице!» И Господ рече на Сатаната: «Ето, той е в ръката ти. Само живота му опази!» Тогава Сатаната

излезе от присъствието на Господа, та порази Йова с лоши циреи от стъпалата на нозете му до темето му[...] Тогава му рече жена му: «Още ли държиш правдивостта си? Похули Бога и умри!» А Йов ѝ каза: «Говориш като безумна! Щом доброто приемаме от Бога, да не приемаме ли злото?» Във всичко това Йов не съгреши с устните си“ (Йов, 2,1-10).

Сатаната, на когото Бог позволява да подложи на изкушение Йов, най-напред започва от неговите материални блага, от всичко, което притежава, та стига до най-личното, до неговото тяло. Във всичко това Господ пощадява живота му. Всички неволи и изпитания не сломяват Йов. Напротив, той, преминавайки през всичко това, още повече израства във вярата и пълното осляняне на Бога. Сатанинските изкушения, през които Йов трябва да мине, му помагат да излезе от тях напълно обновен по чудотворен начин.

„И Господ върна Йов в предишното състояние, когато той се помоли за приятелите си; и Господ даде на Йов двойно колкото имаше по-напред. Тогава дойдоха при него всичките му братя, всичките му сестри и всички, които го бяха познавали по-напред, та ядоха хляб с него в къщата му, и, като плакаха за него, утешиха го заради всички неволи, които Господ му беше изпратил, всеки му даде по един сребърник и по един златен пръстен. Така Господ благослови новото състояние на Йов повече от първото му, тъй че придоби четиринадесет хиляди овце, шест хиляди камили, хиляда чифта волове и хиляда ослици. Още му се родиха седем сина и три дъщери[...] Подир това Йов живя сто и четиринадесет години и видя синовете си и внуците си до четири поколения. И тъй, Йов умря, стар и сит от дни“ (Йов, 42, 10-17).

Като проучваме Библията, ще забележим, че Бог често подлага своите избраници на изпитание. Св. Яков в своето послание пише: „Считайте за голяма радост, братя мои, когато попадате в разни изпитания, като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда твърдост. А твърдостта нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и непорочни, без никакъв недостатък! [...] Никой, който се изкушава, да не казва: «Бог ме изкушава», защото Бог се не изкушава от зло и Той никого не изкушава“ (Яков, 1, 2-13). А св. Павел пише: „...Бог е верен и няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото е силата ви... да издържите“ (I посл. коринт., 10,13).

От казаното досега можем да заключим, че Бог понякога допуска зло, за да извлече от него добро. Такива изпитания все още не са зло сами по себе си. Защото Бог и по кривите линии пише право, а ако човек се уповава в него, той обръща злото на добро.

2. Закоравялост в греха

Тук като пример от Светото писание можем да дадем Юда, който останал непреклонен на повторните призови на Исус, затънал в злото, чак до самоубийство.

Особена закоравялост в греха виждаме в областта на сексуалните перверзии, които днес са все повече, след това – при различните видове насилие, алкохолизма, наркоманията, закоравялата омраза и липса на прошка, псувните. Изключително тежки са престъпленията аборт, изневяра в браковете, заради които все по-често се случват разводи, а заради тях след това страдат много голям брой лица.

3. Страдания от уроки (магии)

При това сатанинско въздействие човек няма вина у себе си. Но грях върши онзи, който прави уроки и онзи, който ги поръчва за някой човек. Това е много хлъзгав терен и са възможни множество измами. Затова човек трябва да бъде много предпазлив заради евентуални инсценировки, перверзии, внушения и подобни. Но, естествено, съществуват начини, чрез които с въздействието на Сатаната могат да се правят уроки на други хора; както например, с различни заклинания, връзване, лоши очи, проклинане и т. н. Непонятно е, че сред свещениците съществуват такива, които не вярват в уроки. Как тогава могат ефективно да се борят за вярващите от паството си, които са засегнати от такова зло?

Съществуват и такива, които се чудят как Бог може да позволи такива злини. Човек със свободата си може да си служи за добро, но и за зло. Може да помага на другите, а може и да им вреди, и то често по нечестни и насилствени начини. Например, човек може да плати на убиец да убие някого. По същия начин човек може да плати на някой магьосник или врачка да направи магия срещу някой човек. Но Бог е безкрайна любов и желае спасение на всеки човек. В добротата си подтиква всеки отделно да обича, прощава и се радва на чуждото добро. Но Лукавият не мирува. В човешката душа вкарва мисли на упрек, отмъщение и омраза. И какво се случва? Човек, който не се моли, който не се вживява интензивно в своята връзка с Бога, който не е в милостта Божия, който е оставен сам на себе си, трудно може със

собствени сили да се противопостави на Лукавия. За съжаление, Лукавият го покорява и човекът започва да върши онова, което Бог забранява. А Господ прави всичко, за да подтикне човек да се обърне към вратата.

Все пак, трябва да се знае, че във всичко това Бог уважава решението на човека. Създал е човека свободен и желае докрай да уважи неговата свобода. Бог желае човек сам, напълно свободно и отговорно, да се върне при него.

По отношение на това можем да кажем, че Бог допуска злото, но никога не оставя човек без достатъчно помощ, за да може с Божията сила да се противопостави на Лукавия.

4. Отиване на места или при лица, които врачуват

Тук ще посочим най-типичните и най-често срещаните днес начини, например: активно участие или само пасивно присъствие на спиритуалистични сеанси, на които се призовават духове; занимаване с различни магьоснически практики – било с черна, било с бяла магия; отиване при разни врачки, магьосници, ясновидци, псевдолечители, биоенергетици, радиестезисти, гледачи – на карти (особено на таро), на длан, на кристали, на кафе, на отвес, на чатал; астрология, хороскопи; после – отиване при лица, които се занимават и практикуват окултизм. Тук спада и участието в сатанински секти или сатанински обреди, които кулминират в т. нар. «черни литургии». За съжаление, днес всички средства за масово осведомяване са препълнени именно с такива подобни предложения.

В кинозалите и на телевизионните екрани всекидневно ни се сервират порно филми, трилъри, филми на ужаса, насилие, постоянно се пропагандира рок музика, която кулминира в сатанински рок и която днес има своите църкви не само на стадионите и различни поляни, но и почти във всички дискотеки.

Всички тези и тям подобни практики постоянно се множат. И, можем да заключим, колкото повече магьосническите практики и суеверието се разпространяват, толкова повече вярата пропорционално намалява. Тежко е, но правдиво твърдението, че голямото мнозинство от църковните лица не вършат нищо, за да се противопоставят на това. Необходимо е в нашите църкви професионално и компетентно да се говори за това и да се обучават вярващите, особено младото поколение, което от незнание и неосведоменост всеки ден стремглаво се движи към сатанинската територия, от която след това много трудно ще намери изход. И затова днес всички дяволски смущения са много по-разпространени сред младите, отколкото преди едно десетилетие...